

Đi Thăm Barcelona – Tây ban Nha

Ngọc Hạnh

Nhóm chúng tôi đi Barcelona viếng thành phố 2 ngày trước khi lên du thuyền đi Tây ban Nha và Bồ đào Nha. Phi cơ cất cánh vào 6:30 chiều. Chúng tôi đến trước giờ khởi hành khoảng hơn 2 tiếng.

Phi trường Dulles hành khách đông đúc, nhộn nhịp vô cùng. Thủ tục check in nhẹ nhàng, nhanh so với đầu năm, tuy nhiên hành khách vẫn còn phải tháo giày khi đi qua máy khám xét. Lần này chúng tôi đi British Airways vì so với các hãng khác, giá tương đối hạ. Chúng tôi thật sự ngạc nhiên khi thấy phi cơ to quá, hành khách như nhỏ bé so với lòng phi cơ, tiếp tục đi vào thân máy bay như chuyện thần thoại, mảng xà há miệng để nuốt hàng trăm người vào bụng. Sau cùng mọi người vào chỗ ngồi của mình, thắt dây an toàn trước khi phi cơ cất cánh.

Phi cơ đẹp, chỗ ngồi rộng rãi dù người to lớn, có chỗ gác chân, ngã lưng thoải mái tuy ở hạng tiết kiệm. Phi cơ 2 tầng. Các chỗ ngồi đầy kín hành khách, tất cả 362 người. Lần đầu tôi thấy phi cơ to 2 tầng chỗ ngồi to rộng vào ra dễ dàng nên các chi em đều thích. Tiếp viên xinh đẹp, tươi cười, mời ăn, mời uống thường xuyên và tôi liên tưởng các cô tiếp viên hàng không Việt Nam tuy xinh đẹp, trẻ trung nhưng quá nghiêm nghị nếu không nói là khó đăm đăm. Trên chuyến bay từ Hà Nội về Saigon cách đây hơn 10 năm, tôi không thấy được nụ cười trên miệng các cô. Có lẽ bạn đọc cho rằng tôi nói chuyện lỗi thời vì nghe nói ngày nay Hàng Không Việt Nam đã tiến bộ, các tiếp viên duyên dáng và ân cần hơn xưa?

Phi cơ đến phi trường Heathrow, Luân Đôn vào 7 giờ sáng để đổi máy bay. Tính ra lúc ấy 2 giờ sáng ở Hoa Thịnh Đốn. Thật ra trên phi cơ sau khi ăn tối, xong lại ăn snack, tới giờ thì dùng cà phê hay nước trái cây, xem phim, chúng tôi quên cả thời gian; cho đến lúc nhìn qua cửa sổ phi cơ thấy trời mờ mờ sáng. Luân Đôn cách Hoa Thịnh Đốn 5 tiếng. Sau 2 tiếng trò chuyện tào lao, trên trời dưới biển ở phi trường Heathrow, chúng tôi lại lên chiếc British Airways khác để đi Barcelona. Chiếc này nhỏ hơn, chỉ có một tầng. Một dãy ghế hàng ngang chỉ có 7 ghế thay vì 10 ghế như phi cơ trước. Tuy nhiên thức ăn vẫn ngon hơn thức ăn của những hãng máy bay Mỹ tôi được biết qua sau ngày 9/11/01.

Chúng tôi đến phi trường Barcelona sau 3 tiếng ngồi phi cơ. Phi trường, lát đá hoa cương, rộng, tối tân. Từ terminal A sang terminal B đi bộ phải hơn 10 phút. Chờ xe con thoi cũng mất mấy phút nên chúng tôi cùng nhau đi bộ. Nhân viên phi trường, tài xế taxi, những người chúng tôi đã tiếp xúc nói được tiếng Anh chút ít.

Taxi đậu nối đuôi nhau, chiếc này đi, chiếc kia đến, đón khách trong trật tự và tươi cười. Anh tài xế giúp chúng tôi mang hành lý ra xe đưa về khách sạn. Xe ra khỏi khu vực phi trường sầm uất cây lá tốt tươi, xong đến đoạn đường khô cằn sỏi cát, buồn hiu, chẳng thấy phố phường chi cả, trông thật nản. Xe chạy thêm độ 20 phút nữa. Nhà lầu, hiệu buôn, khách bộ hành đi lại trên vỉa hè đầy cây xanh bóng mát dần dần hiện ra mỗi lúc một nhiều. Nhà băng, tiệm, thuốc tây, bưu điện, khách sạn dọc theo 2 bên đường xen lẫn với nhà hàng ăn uống, bar rượu... xem trừ phú, thịnh vượng Thịnh thoảng lại có nhà thờ, tháp chuông cao vút chạm trở theo kiểu cách thời trung cổ. Đến khách sạn, đồng hồ tính tiền chỉ số 14.25 euros. Tài xế nhận 28 Mỹ kim nếu không có euros. Chúng tôi đưa 30 mỹ kim cả tip vì mấy chị em không

ai đổi tiền euro trước.

Thành phố Barcelona lớn thứ 2 Tây ban nha, sau thủ đô Madrid và đông du khách thứ 4 trên thế giới, sau Paris, Luân Đôn, La Mã. Du khách thăm viếng Barcelona nhiều hơn Madrid vì thành phố này có nhiều thắng cảnh hấp dẫn, khách sạn tốt, bãi biển đẹp nhất thế giới, theo lời người bán vé du lịch. Ngoài ra Barcelona là nơi chốn thanh lịch, dân chúng phần lớn có trình độ học vấn cao, nhiều trường đại học nổi tiếng, là nơi người giàu Âu Châu đến cư ngụ. Theo cô hướng dẫn, dân Barcelona ăn mặc thời trang đúng mốt nhất thế giới. Điều này không biết có đúng chăng vì tôi chỉ nghe nói dân Paris ăn mặc thời trang lịch lãm, nếu cô nói đúng mốt nhất Tây ban nha thì tôi còn tin được.

Chúng tôi ở Hotel Colon, số 7, đường Avenida de la Cathedral, giá 278 euros một đêm cả thuế. Đường này nhộn nhịp, gần trung tâm thành phố, có thể đi bộ đến thị xã. Trước khách sạn, phía bên kia đường là Barcelona Cathedral, nơi nuôi 13 con ngỗng để tưởng nhớ thánh Santa Eulalia đã bị người La Mã giết chết vào thế kỷ thứ 4 lúc 13 tuổi, theo lời kể của hướng dẫn viên.

Trước nhà thờ có quảng trường rộng rãi và đông đảo du khách. Họ viếng nhà thờ, chụp ảnh, xem các vũ công, ban nhạc, các nhạc sĩ trình diễn. Sân nhà thờ có cô gái mặc áo dài trắng có đôi cánh rộng, nét mặt xinh đẹp và hiền từ, đứng yên trên bục làm thiên thần cho trẻ em chiêm ngưỡng. Các em bé đến gần đưa bàn tay nhỏ nhắn sờ vào tà áo trắng muốt hay ngược đôi mắt nai tơ nhìn đôi cánh rộng của nữ thánh. Phụ huynh chụp ảnh bé và để vào hộp gần cô gái ít nhiều tiền lẻ. Nhiều sinh hoạt lạ mắt tập trung ở khoảng sân rộng gần nhà thờ: đi xe đạp một bánh xe, đi cà khêu, tung hứng các quả banh nhỏ, vẽ chân dung (phác họa)... Nhà thờ cổ nhưng kiên cố, kiến trúc theo cách thức của người La Mã với mặt tiền có 2 tháp chuông cao vút.

Đôi diện nhà thờ, cách khách sạn vài tiệm buôn là tiệm cà phê xinh xắn đông khách. Nhà hàng bày bàn ghế ở vỉa hè cho khách vừa thưởng thức caphe, bánh ngọt, vừa ngắm nhìn người qua lại và các sinh hoạt ở quảng trường. Bên cạnh nhà thờ có con đường dốc nhỏ, tráng nhựa sạch sẽ. Hàng quán nhiều tầng lầu cao san sát nằm 2 bên lề đường. Từ quảng trường nhìn về phía nào cũng thấy cao ốc, phố phường, đường ngang, lối dọc chi chít. Có đường đầy bộ hành, xe không cách chi vào được. Dọc theo phố có nhiều nơi đổi tiền nhưng đắt so với ngân hàng lớn, cách không xa nhưng chờ đợi lâu vì đông khách. Tiệm ăn, nhà hàng đầy dẫy, khoảng 35 euro cho bữa ăn trưa. Mc Donald, 3 euros một Happy meal. Từ 4 giờ chiều trở đến 10 giờ tối, đường phố dập dìu tài tử giai nhân. Phụ nữ ăn mặc kiêu cọ, áo ngắn tay thoáng mát, ví mang trên vai ton teng trong lúc chị em tôi đi tay không hay chỉ có cái túi ny lon nhỏ. Nguyên nhân lúc check in, văn phòng phát cho một sổ giấy tờ trong đó có phần ghi chú không nên mang nữ trang, tiền mặt, để phòng móc túi ... Chúng tôi đi qua các phố gần khách sạn. Giày dép, quần áo, nữ trang thức ăn gì cũng có nhưng mắc bằng ba ở Mỹ. Một bưu thiếp có nơi bán 1 euro, có nơi bán 0.60 euro. Tem gởi về Mỹ 1.30 mỹ kim. Tiệm bánh ngọt, cà phê khá nhiều.

Sáng hôm sau chúng tôi đi qua dãy phố ngắn đầy cửa hiệu, nhà hàng, tiệm ăn đến quảng trường Plaza Catalunya ở Centro Barcelona, cách khách sạn chừng 7 phút. Quảng trường này quả thật rộng rãi, xây cất trang trí rất đặc biệt và bắt mắt. Từ mặt đường leo nhiều bậc ciment mới đến quảng trường Hai bồn nước vĩ đại phun các vòi nước trắng xóa lên cao và rơi lại xuống hồ liên tục. Nhiều tác phẩm điêu khắc bằng đồng đen hay đá trắng đặt trên các bục cao rải rác trong quảng trường Hoa kiểng tươi mát trình bày xinh đẹp. Vô số chim bồ câu bay lên, đáp xuống, đậu lên vai, mổ hạt bắp trên tay du khách không chút ngần ngại. Đứng trước bồn nước nhìn chung quanh, nơi nào cũng dinh thự hay các kiến trúc kiên cố, đồ sộ, nguy nga tráng lệ. Ngân

hàng Banco Spano De Credito ở phía trước, thương xá El Corte Ingles bên phải... Du khách, người lớn, trẻ con thật nhiều. Đại lộ sát quảng trường có trạm xe bus chờ du khách đi ngoạn cảnh (Bus Turistic) đậu nổi đuôi, hai tầng. Chiếc này đầy hành khách rời bến, chiếc nọ đón khách lên xe. Sinh động, ồn ào. Bạn có thể mua thẻ (day pass) đi xem thành phố cả ngày, 18 euros. Bạn xuống xe xem thắng cảnh hay kiến trúc nào đó xong đến trạm xe bus đón xe của hãng ,leo lên đi tiếp. Có khoảng 12 tram xe Bus Turistic.

Chúng tôi vào thương xá El Corte Ingles. Thương xá có 2 cửa rộng quay ra mặt đường chính. Cửa nào cũng có người mặc đồng phục đứng chào khách. Ngoài tầng trệt, dưới hầm còn 4 tầng lầu rộng rãi. Tầng dưới hầm bán thực phẩm, hoa quả, thuốc lá, rượu, tem thơ, starbuck coffee, bánh ngọt, quầy điện thoại... Có nơi bán hoa, cây xanh, loại trồng chậu nhỏ. Một chậu lan từ 30 đến 60 euros. Tầng trệt bán nước hoa, mỹ phẩm, quần áo phụ nữ, dịch vụ du lịch... Tầng 1 bán quần áo các ông và trẻ con, đồ chơi, bàn ghế, các loại điện thoại. Tầng 2 bán sách báo, tranh ảnh, các loại máy ảnh và máy quay phim. Các tầng trên nữa đèn sáng lấp lánh nhưng chúng tôi không đến vì ít thì giờ và không cần thiết.

Chúng tôi không thấy xe đạp. Barcelona tráng lệ có nhiều xe vespa và xe motos. Xe hơi nhỏ, gọn gàng, xinh xắn. Đường lớn ở Barcelona tráng nhựa nhưng các đường nhỏ lát đá. Các viên đá hình dáng như viên gạch thẻ, chẳng biết bao nhiêu trăm tuổi, nằm ngay ngắn hàng hàng, lớp lớp lát đường cho hàng vạn bước chân, xe cộ qua lại. Vĩa hè của Barcelona quả thật rộng rãi so với lòng đường. Khách bộ hành đi ngược xuôi thoải mái. Xe hơi có thể leo lên lề đường để nhường chỗ cho xe lớn đi qua xong trở lại đường lộ đi tiếp. Không thấy vũng nước nhỏ nào hay rác ở các đường phố Barcelona. Xe taxi sơn màu vàng cam, tính tiền theo đồng hồ. Có thể tính theo chuyến đi nếu thương lượng trước.

Chúng tôi trả phòng sớm khi taxi bằng lòng đưa đi xem một vòng thắng cảnh Barcelona trong 3 tiếng và sau đó thả chúng tôi ở bến cảng, nơi du thuyền chờ đón khách. Xe đi qua Plaza Colon, Plaza University, Theatre Apolo, Hotel Barcelona Universal, Centro Barcelona, Place Castella, Old Market, Avanda Palace, Restaurante

Chino. Bác tài dừng trước vài công trình kiến trúc đặc biệt của kiến trúc sư Antonio Gaudi cho chúng tôi chụp ảnh. Chúng tôi thấy bên ngoài La Sagrada Familia, Park Guell. Riêng Casa Batllo của Gaudi như một dãy condos hay building nhiều tầng. Tầng nọ khác tầng kia về màu sắc, kiến trúc, kiểu cách các bao lơn cũng không giống nhau, trông lạ và vui mắt, có người gọi là nhà “ tổ ong”. Được kể kiến trúc sư Gaudi sinh năm 1852, mất năm 1926 tuổi khi ông được 74 tuổi. Ông là người có năng khiếu đặc biệt về ngành kiến trúc tuy lúc còn ở bậc tiểu học, ông không phải là học sinh giỏi nhất lớp. Khi tốt nghiệp Đại Học Kiến Trúc ông có nhiều sáng kiến mới lạ, được nhiều người trong nước và thế

giới ngưỡng mộ, khâm phục. Công viên Guell (Park Guell) là nơi đặc biệt nổi tiếng với các loại tranh dùng gạch trang trí thành hình người, thú, hoa lá. Các tác phẩm điêu khắc, kiến trúc độc đáo, thu hút du khách trên thế giới...

Chúng tôi đến bến tàu. Nhiều tàu buồm nhỏ, thuyền máy hàng trăm chiếc đậu dưới bến. Trên không những chiếc cable cars di chuyển chậm chậm từ trên đỉnh núi Montjuic Montana, đi ngang qua khoảng trời mênh mông đến trạm khác bên kia bờ. Người trong cable cars có thể nhìn thấy các sinh hoạt ở bến tàu và một phần của thành phố, thưởng thức cái thú mạo hiểm, lửng lơ giữa khoảng không trung thênh thang không vướng mắc... Thời gian ngoạn cảnh đã hết, tới giờ check in du thuyền. Giã từ Barcelona, thành phố vừa cổ kính vừa hiện đại. Giã từ các nhà thờ Thiên Chúa Giáo trang nghiêm, vĩ đại, xây cất hàng trăm năm trước hầy còn nguyên vẹn. Tạm biệt hay có thể vĩnh biệt, các công trình kiến trúc của Gaudi: Cosa Brava, La Roca Village, Picasso Museum, Park Guel ... Cuộc thăm viếng Barcelona của chúng tôi quả thật ngắn ngủi, giống như người cưỡi ngựa xem hoa hay kẻ mù sờ voi, biết thành phố một cách phiến diện, hời hợt. Tôi nhớ đến lời chị bạn tôi khuyến khích mỗi lần tôi ngần ngại đi xa “Đi một bước đàng, học một sàng khôn, đi du lịch để mở mang kiến thức...” Bạn tôi đâu biết ngày thứ nhì tôi chỉ ngồi trên xe, ông tài xế nói thế nào, nghe thế ấy. Dù sao theo tôi, Barcelona là một trong những thành phố nên viếng thăm tuy vật giá phần lớn đắt gấp 3 ở Mỹ. Tôi ao ước đồng bào Việt Nam ở quê nhà được thăm viếng các nước văn minh hầu thấy các kiến trúc tráng lệ, sự sạch sẽ, trật tự công cộng, trong tiệm ăn, nhà bưu điện... để áp dụng những điều sơ đẳng căn bản nhưng cần thiết để quyến rũ du khách ngoại quốc thăm viếng quê hương. Rất mong điều mơ ước thành sự thật trong tương lai thật gần...

VA ngày 15 tháng 6 năm 2006

NGOC- HẠNH

(Trích trong Du Ngoạn Đố Đây I)